

Commissie tot vaststelling schade aan teelten

I. aanvraag tot vaststellen van schade

Wanneer in de gemeente, door overmacht zoals onweer, hagel, overstroming of andere weersomstandigheden van uitzonderlijk karakter zoals droogte, overvloedige regenval of andere verschijnselen, aan land- en tuinbouwteelten, in open lucht of onder glas, schade wordt aangericht die uw bedrijfsinkomsten in aanzienlijke mate verminderen kan u een beroep doen op de Commissie.

U kan geen beroep doen op de Commissie in volgende uitzonderingsgevallen:

- Ingevolge economische of speculatieve redenen (bv. een teelt wordt omwille van prijsvorming niet tijdig geoogst, waardoor het oogsten niet meer mogelijk wordt; een serre blijft een gedeelte van het jaar leeg staan)
- Ingeval van schade door verkeerde cultuurtechnieken of onvoldoende zorg, zoals sproeischaade
- Indien de schade kleiner is dan 20% van de oppervlakte van een bepaalde teelt op een bedrijf, ongeacht het aantal percelen van die teelt op het bedrijf

De aanvraag tot vaststelling van schade dient schriftelijk te gebeuren met het formulier “aanvraag tot vaststelling van schade aan teelten”. Het is belangrijk de melding zo vlug mogelijk te doen opdat de nodige vaststellingen kunnen gebeuren.

Gevalen waarvoor de vaststellingen van schade van belang zijn:

- aftrek van de uitzonderlijke beroepsverliezen overeenkomstig de regels van de forfaitaire grondslagen van aanslag en vermindering van de onroerende voorheffing;
- eventueel voorstel tot tussenkomst van het Rampenfonds (wet van 12 juli 1976).

2. aantal nodige vaststellingen

Het is noodzakelijk de schade twee keer vast te stellen:

- op het ogenblik dat de schade wordt veroorzaakt
- bij het oogsten

De eerste vaststelling is nodig om te bepalen dat de schade te wijten is aan een plaatselijk uitzonderlijk feit en om de aard van de teelten en de betrokken oppervlakten nauwkeurig vast te stellen.

De tweede vaststelling dient om het definitieve verlies te ramen dat na de schade op het betrokken perceel is geleden. In die gevallen waar de omvang van de schade direct kan bepaald worden bij de eerste vaststelling, of waarbij de opbrengsten van contractteelten door leveringsbons kunnen worden aangetoond, dient geen tweede vaststelling te gebeuren en is de eerste vaststelling de enige. Ook wanneer bij de eerste vaststelling een totaal verlies van 100% wordt vastgesteld, is een tweede vaststelling niet vereist.

3. fiscale materie

3.1 Weerslag van de schade op de onroerende voorheffing

De onroerende voorheffing is altijd volledig verschuldigd wanneer de slechte weersomstandigheden geen ander gevolg hadden dan de vernietiging van de oogsten, zonder schade te berokkenen aan het erf.

Wanneer daarentegen dit laatste schade heeft geleden die van dergelijke aard is om een vermindering van ten minste 25 % van het kadastrale inkomen mede te brengen, kan een evenredige teruggave van de voornoemde voorheffing bekomen worden.

Te dien einde is het vereist een aanvraag te richten tot de bevoegde Directeur der belastingen in de vorm en binnen de termijnen bepaald bij de artikelen 366 en 371 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

3.2 Invloed van de schade op de vaststelling van de belastbare inkomsten

Bij het vaststellen van de forfaitaire grondslagen van aanslag voor de landbouwers en de tuinders wordt in iedere landbouwstreek rekening gehouden met de algemene verliezen, met inbegrip van de opbrengstverminderingen te wijten aan rampspoedige gebeurtenissen (droogte, overvloedige regenval, vorst, enz.) die van invloed zijn geweest op de landbouwresultaten voor de hele streek of onderafdeling. Die forfaitaire grondslagen worden inderdaad berekend op grond van de gemiddelde rendementen die per streek of onderafdeling worden vastgesteld en die rekening houden met de verliezen met een algemeen karakter.

Bijgevolg mogen inzake verliezen aan teelten van de forfaitaire winsten slechts de uitzonderlijke verliezen worden afgetrokken, die te wijten zijn aan uitzonderlijke feiten (wervelwind en hagel bijvoorbeeld) die slechts in sommige gemeenten of in sommige bedrijven verwoestingen hebben aangericht. Wanneer deze verliezen vergoed worden door een verzekering of enige vergoeding door de Staat, mogen zij slechts worden afgetrokken voor het deel dat niet werd vergoed.

Op te merken valt dat het hier slechts gaat om uitzonderlijke schade aan teelten. De uitzonderlijke schade aan materieel, bedrijfsinstallaties en veestapel - waarvoor specifieke voorschriften bestaan - zijn dus uitgesloten.

3.3 tussenkomst van het Fonds voor Landbouwrampen

Om als een landbouwramp te kunnen worden erkend moet een gebeurtenis ten minste aan de drie volgende voorwaarden voldoen, zoals beslist door de Ministerraad van 18 april 1986:

- de schade moet in het algemeen tenminste 1.240.000 euro bedragen
- het uitzonderlijk karakter van de gebeurtenis wordt aangetoond door een periodiciteit van meer dan 20 jaar
- het gemiddelde bedrag van de schade per gezinsdossier moet tenminste 5.580 euro bedragen

Anderzijds mag de rampspoedige gebeurtenis alleen een invloed hebben gehad op landbouw- of tuinbouwgronden, teelten of oogsten. In geval van uitzonderlijke landbouwschade die het gevolg is van gebeurtenissen die aan de drie bovenvermelde voorwaarden zouden kunnen voldoen, is het noodzakelijk de schade door de Commissie tot vaststelling van schade aan teelten te laten vaststellen, zodat die gegevens beschikbaar zijn tot staving van de dossiers die bij het Rampenfonds zullen worden ingediend. Indien er andere goederen getroffen zijn dan landbouw- of tuinbouwgronden, teelten, oogsten of voor de landbouw nuttige dieren, valt de eventuele erkenning als ramp onder de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken.